

højtærede Minister for 2—3 Maaneder siden fremlagde de to Forslag til Kornordning, kunde man maaske nok sige, at paa det Tidspunkt var det vanskeligt at tage en Bestemmelse, og det er maaske ogsaa Grunden til, at disse Forslag ikke er kommet videre. Jeg har ikke talt med nogen af Folketingets Medlemmer derom, men jeg kunde tænke mig, at det var Grunden til, at Forslagene endnu ikke er ført videre frem, thi det var vel ikke let paa det Tidspunkt at træffe en Bestemmelse for den kommende Høst. Paa den anden Side vil jeg sige, at man bør heller ikke vente alt for længe med at træffe en saadan Bestemmelse, saaledes at man kommer for sent til et Resultat, som det jo gennemgaaende har været Tilfældet tidligere.

Den ærede foregaaende Taler var ogsaa inde paa at omtale Statsbanernes Budget, og dette er meget lidet tiltalende at se paa. Jeg havde Lejlighed til under Skatte- lovforslagernes Behandling og ogsaa under Finanslovforslagsbehandlingen at fremdrage dette Spørgsmaal og henstille, at der fra Ministeriets Side blev gjort Skridt til at søge at bringe en fornuftig Balance til Veje. Dette er hidtil ikke sket. Naar man ser paa, hvorledes Statsbanerne drives, kan man ikke vægre sig for den Tanke, at der maa have manglet Forudseenhed i ret høj Grad indenfor denne Administrationsgren, ellers vilde man ganske sikkert kunne have sikret sig betydelige Kulbeholdninger. Hvis man ikke havde kunnet faa dem, vilde det have været rigtigere, at man havde indført Sparsommeligheden paa et tidligere Tidspunkt, saaledes at Beholdningerne havde kunnet række længere ud i Fremtiden. Der er en Post paa Statsbanernes Udgiftsregnskab, som jeg i særlig Grad har lagt Mærke til; den findes opført paa Tillægsbevillingslovforslaget under § 2 A I B, 101 til 6 r. og er paa 1.300,000 Kr. til: „Fællesudgifter ved Driften, Andre og uforudsete Udgifter“. Under denne Post er bl. a. indsluttet et Beløb af 1 Mill. Kr., som udgør et Kurstab, som Statsbanerne har haft paa Fragtforsendelser til vort sydlige Naboland. Man kan maaske nok kalde det uforudseelige Udgifter, men det er mig dog uforstaaeligt, at man, selv om man fra Begyndelsen af ikke har forudset, at der kunde opstaa et Tab paa denne Konto, har ladet dette Tab, denne Ordning, blive ved at løbe saa længe, at Tabet er blevet saa enormt stort. Dette er en af den Slags Udgiftsposter, som man ikke burde kunne

finde paa Tillægsbevillingslovforslaget, i alt Fald ikke med et tilnærmelsesvis saa stort Beløb. Ministeriet synes jo ogsaa at have Følelsen af, at ikke alt er, som det skulde være paa dette Omraade. Denne Bevilling ledsages nemlig af nogle Motiver, og i disse Motiver indrømmer Ministeriet ganske vist i og for sig ikke, at der her er en Fejl, men det ligesom skyder Skylden over paa dem, der har faaet disse Penge udbetalt. Der staar nemlig i Betænkningen — maa jeg med den højtærede Formands Tilladelse oplæse et Par Linjer —: „Det viste sig imidlertid hurtigt, at Forsenderne benyttede sig af den Omstændighed, at man bibeholdt Kursen 9 M. = 8 Kr. ved Udbetaling af Efterkrav til at opnaa uretmæssig Fortjeneste“. Man vil med disse Ord skyde Skylden over paa Afsenderne og Modtagerne af Fragten, fordi disse har forsendt Varerne paa den for dem fordelagtigste Maade, men jeg kan ikke se rettere, end at Skylden maa lægges over paa dem, der har Ansvaret for, at der kunde indvindes en Fortjeneste paa at lade Fragterne efterbetale i Stedet for at betale dem forud.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til videre Fremme.

Jørgen Berthelsen: Der findes til § 2 et Forslag under Nr. 43, hvorved Ministeren for offentlige Arbejder bemyndiges til at forhøje de for Statsbanernes Personale ved § 20 i den under 27. Maj 1908 optrykte Lov om Statsbanernes Ordning fastsatte Time- og Dagpenge for Tjenesterejser i Indlandet med saadanne Beløb, at de bringes i nøjere Overensstemmelse med Dagpengene for Post- og Telegrafvæsenets Personale. I og for sig er det, der er indsat her, jo noget, man ikke kan sige noget til under de nuværende Forhold, og jeg skal heller ikke fremsætte nogen Kritik deraf; men derimod kan jeg ikke forstaa, at det kan være i Overensstemmelse med § 20 i Lov af 27. Maj 1908. Jeg kan ikke se rettere, end at den Bemyndigelse, som Ministeren faar her, egentlig er en Ændring af den nævnte Paragraf i Lov af 27. Maj 1908. Det er mig ikke ubekendt, at der maaske ogsaa ved tidligere Lejligheder er vedtaget lignende Bestemmelser paa Tillægsbevillingsloven eller paa Finansloven, men der har jo ogsaa til Tider navnlig her i Lands- tinget været rejst en stærk Kritik af, at man ændrede bestaaende Love ved Bevillinger enten paa Finansloven eller Tillægsbevillingsloven, og jeg vil gerne rette den Fore-